

DYREKTYWA RADY (UE) 2020/285**z dnia 18 lutego 2020 r.****zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw oraz rozporządzenie (UE) nr 904/2010 w odniesieniu do współpracy administracyjnej i wymiany informacji do celów monitorowania i prawidłowego stosowania procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinie Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 2006/112/WE ⁽³⁾ zezwala państwom członkowskim na dalsze stosowanie procedur szczególnych dla małych przedsiębiorstw, zgodnie ze wspólnymi przepisami oraz z myślą o ściślejszej harmonizacji. Niemniej jednak przepisy te są przestarzałe i nie zmniejszają obciążeń małych przedsiębiorstw związanych z przestrzeganiem przepisów, ponieważ zostały zaprojektowane na potrzeby wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (VAT) opartego na opodatkowaniu w państwie członkowskim pochodzenia.
- (2) W planie działania w sprawie VAT Komisja zapowiedziała kompleksowy pakiet uproszczeń dla małych przedsiębiorstw, które mają na celu zmniejszenie ich obciążeń administracyjnych oraz pomoc w stworzeniu otoczenia fiskalnego sprzyjającego ich wzrostowi i rozwojowi handlu transgranicznego. Pakiet uproszczeń wymaga dokonania przeglądu procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw, zgodnie z komunikatem w sprawie działań następczych w odniesieniu do planu działania w sprawie VAT. Przegląd procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw stanowi zatem istotny element pakietu reform określonych w planie działania w sprawie VAT.
- (3) Aby zająć się kwestią nieproporcjonalnego obciążenia związanego z przestrzeganiem przepisów, z którym borykają się zwolnione małe przedsiębiorstwa, powinny one mieć również dostęp do pewnych środków upraszczających.
- (4) Procedura szczególna dla małych przedsiębiorstw zezwala obecnie na przyznawanie zwolnienia jedynie przedsiębiorstwom mającym siedzibę w państwie członkowskim, w którym VAT jest należny. Ma to negatywny wpływ na konkurencję w ramach rynku wewnętrznego w odniesieniu do przedsiębiorstw niemających siedziby w tym państwie członkowskim. W celu rozwiązania tego problemu oraz uniknięcia dalszych zakłóceń należy zezwolić na korzystanie ze zwolnienia również przez małe przedsiębiorstwa mające siedzibę w państwach członkowskich innych niż to, w którym VAT jest należny.
- (5) W przypadku gdy podatnik jest objęty zwykłym systemem VAT w państwie członkowskim siedziby, ale korzysta ze zwolnienia z VAT dla małych przedsiębiorstw w innym państwie członkowskim, odliczenie podatku naliczonego powinno odzwierciedlać powiązanie z opodatkowanymi dostawami towarów lub świadczeniem usług dokonywanymi przez tego podatnika. A zatem w przypadku gdy tacy podatnicy nabywają w państwie członkowskim siedziby towary lub usługi, które są powiązane z dokonywanymi przez nich dostawami towarów lub świadczeniem usług zwolnionymi w innych państwach członkowskich, nie powinni oni mieć możliwości odliczenia naliczonego VAT.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 11 września 2018 r. oraz opinia z dnia 15 stycznia 2020 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 283 z 10.8.2018, s. 35.

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

- (6) Małe przedsiębiorstwa mogą korzystać ze zwolnienia jedynie w przypadku, gdy ich roczny obrót znajduje się poniżej progu stosowanego przez państwo członkowskie, w którym VAT jest należny. Przy ustalaniu swojego progu państwa członkowskie powinny przestrzegać przepisów dotyczących progów określonych w dyrektywie 2006/112/WE. Przepisy te, których większość wprowadzono w 1977 r., nie są już odpowiednie.
- (7) Z myślą o uproszczeniu wiele państw członkowskich zostało tymczasowo upoważnionych do stosowania progu wyższego niż próg dozwolony na mocy dyrektywy 2006/112/WE. Ponieważ nie jest wskazane, aby kontynuować zmienianie zasad ogólnych poprzez stosowanie środków przyznaných na zasadzie odstępowstwa, przepisy dotyczące progów powinny zostać uaktualnione.
- (8) Państwa członkowskie powinny móc ustalać krajowy próg zwolnienia na poziomie najlepiej odpowiadającym ich sytuacji gospodarczej i politycznej, z zastrzeżeniem górnego progu przewidzianego w niniejszej dyrektywie. W tym względzie należy uściślić, że w przypadku gdyby państwa członkowskie stosowały zróżnicowane progi w odniesieniu do różnych sektorów działalności gospodarczej, musiałyby to być oparte na obiektywnych kryteriach. W przypadku gdy podatnik kwalifikuje się do korzystania z więcej niż jednego progu sektorowego, państwa członkowskie powinny zapewnić, aby taki podatnik miał możliwość zastosowania tylko jednego z tych progów. Powinny również zapewnić, aby ustalone przez nie progi nie wprowadzały rozróżnienia między podatnikami mającymi siedzibę i podmiotami niemającymi siedziby.
- (9) Na próg rocznego obrotu, który stanowi podstawę zwolnienia wprowadzonego w ramach procedury szczególnej ustanowionej niniejszą dyrektywą, składa się wyłącznie całkowita wartość dokonanych dostaw towarów i świadczonych usług przez dane małe przedsiębiorstwo w państwie członkowskim, w którym przyznaje się zwolnienie. Zakłócenia konkurencji mogłyby pojawić się w sytuacji, gdy przedsiębiorstwo niemające siedziby w tym państwie członkowskim mogłoby korzystać z takiego zwolnienia niezależnie od obrotów, jakie generuje w innych państwach członkowskich. Aby ograniczyć takie zakłócenia konkurencji oraz zabezpieczyć dochody podatkowe, jedynie te przedsiębiorstwa, których roczny obrót w Unii znajduje się poniżej określonego progu powinny się kwalifikować do zwolnienia w państwie członkowskim, w którym nie mają siedziby. Przedsiębiorstwa, których obrót w państwie członkowskim, w którym mają siedzibę, znajduje się poniżej progu krajowego, powinny mieć możliwość dalszego dokonywania zwolnionych dostaw towarów lub świadczenia usług w tym państwie członkowskim niezależnie od obrotu, jaki generują w innych państwach członkowskich nawet, jeżeli ich całkowity obrót przekracza próg obrotu w Unii.
- (10) Aby umożliwić skuteczną kontrolę stosowania zwolnienia oraz zapewnić państwom członkowskim dostęp do niezbędnych informacji, podatnicy, którzy chcą skorzystać ze zwolnienia w państwie członkowskim, w którym nie mają siedziby, powinni być zobowiązani do dokonania uprzedniego powiadomienia w państwie członkowskim, w którym mają siedzibę. W celu uproszczenia i obniżenia kosztów przestrzegania przepisów tacy podatnicy powinni być zidentyfikowani za pomocą indywidualnego numeru identyfikacyjnego jedynie w państwie członkowskim siedziby. Numer ten może, ale nie musi, być indywidualnym numerem identyfikacyjnym VAT.
- (11) Aby zapewnić prawidłowe funkcjonowanie i monitorowanie zwolnienia, a także terminowe przekazywanie informacji, należy wyraźnie określić obowiązki sprawozdawcze podatników korzystających ze zwolnienia w państwie członkowskim, w którym nie mają siedziby. Dzięki temu podatnicy przestrzegający przepisów mogliby zostać zwolnieni z takich obowiązków, a także z obowiązku rejestracji w państwach członkowskich innych niż państwo członkowskie siedziby. Państwa członkowskie powinny jednak mieć możliwość wymagania – w przypadku gdy tacy niemający siedziby podatnicy nie wypełniają obowiązków sprawozdawczych, które zostały określone specjalnie dla nich – aby podatnicy ci wypełniali ogólne obowiązki w zakresie rejestracji do celów VAT i obowiązki sprawozdawcze określone w krajowych przepisach dotyczących VAT.
- (12) Aby uniknąć niespójności w obliczaniu rocznego obrotu w danym państwie członkowskim – stanowiącego punkt odniesienia do celów stosowania zwolnienia – oraz rocznego obrotu w Unii, należy określić elementy obrotu, które mają być brane pod uwagę.
- (13) Aby zapobiec obchodzeniu przepisów dotyczących zwolnienia dla małych przedsiębiorstw oraz utrzymać cel tego zwolnienia, podatnik – niezależnie od tego, czy ma siedzibę w państwie członkowskim przyznającym zwolnienie – nie powinien mieć możliwości korzystania z tego zwolnienia w przypadku, gdy krajowy próg określony w tych przepisach został przekroczony w poprzednim roku kalendarzowym. Z tych samych powodów podatnik niemający siedziby w państwie członkowskim przyznającym zwolnienie nie powinien mieć możliwości korzystania z tego zwolnienia w przypadku, gdy w poprzednim roku kalendarzowym przekroczył próg rocznego obrotu w Unii.

- (14) Aby zapewnić stopniowe przechodzenie małych przedsiębiorstw od sytuacji, w której były one objęte zwolnieniem, do sytuacji, w której podlegają opodatkowaniu, podatnicy powinni mieć możliwość dalszego korzystania ze zwolnienia dla małych przedsiębiorstw przez ograniczony okres czasu w przypadku, gdy ich obrót nie przekracza krajowego progu zwolnienia o więcej niż określoną wielkość procentową tego progu. W związku z tym że poziomy stosowanych progów mogą być różne w poszczególnych państwach członkowskich, państwa członkowskie powinny mieć możliwość wyboru jednej z dwóch proponowanych wielkości procentowych, o ile zastosowanie danej wielkości procentowej nie prowadzi do sytuacji, w której obrót podatnika objętego zwolnieniem przekroczy pewną określoną kwotę. W przypadku gdy w trakcie danego roku kalendarzowego próg rocznego obrotu w Unii zostanie przekroczony, zwolnienie takie – ze względu na funkcję zabezpieczenia dochodów podatkowych, jaką pełni ten próg – powinno przestać mieć zastosowanie od tego momentu.
- (15) W przypadku gdy zwolnienie ma zastosowanie, małe przedsiębiorstwa korzystające ze zwolnienia w państwie członkowskim siedziby powinny przynajmniej mieć możliwość dokonania rejestracji do celów VAT w określonym terminie. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość przedłużenia tego terminu w szczególnych przypadkach wymagających dogłębnej kontroli w celu zapobieżenia uchylaniu się od opodatkowania lub unikaniu opodatkowania.
- (16) Małe przedsiębiorstwa korzystające ze zwolnienia w państwie członkowskim siedziby powinny co najmniej mieć możliwość stosowania uproszczonych obowiązków sprawozdawczych.
- (17) Oprócz przyznania zwolnienia z VAT procedury szczególne umożliwiają również stopniowe obniżanie podatku. Stopniowe obniżanie podatku powoduje utrudnienia i w niewielkim stopniu przyczynia się do zmniejszenia obciążeń małych przedsiębiorstw związanych z przestrzeganiem przepisów. Środek ten powinien zatem zostać wycofany.
- (18) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość zapewnienia podatnikom prawa wyboru pomiędzy ogólnym systemem VAT a procedurą szczególną dla małych przedsiębiorstw. W przypadku gdy dany podatnik korzysta z tego prawa, państwom członkowskim należy pozostawić możliwość ustanawiania szczegółowych przepisów i warunków dotyczących dokonywania takiego wyboru.
- (19) Niniejsza dyrektywa nie powinna pociągać za sobą nowych obowiązków dotyczących rejestracji lub sprawozdawczości dla małych przedsiębiorstw, które korzystają ze zwolnienia wyłącznie w państwie członkowskim siedziby.
- (20) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie zmniejszenie obciążeń małych przedsiębiorstw związanych z przestrzeganiem przepisów, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (21) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotyczącą dokumentów wyjaśniających ⁽⁴⁾ państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o transpozycji, jednego lub większej liczby dokumentów wyjaśniających związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy ustawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.
- (22) Aby zapewnić możliwość prawidłowego monitorowania stosowania środków upraszczających określonych w dyrektywie 2006/112/WE w zakresie procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw, należy wprowadzić zmiany w rozporządzeniu Rady (UE) nr 904/2010 ⁽⁵⁾, tak aby właściwe organy państw członkowskich miały automatyczny dostęp do danych zbieranych od podatników korzystających ze zwolnienia z VAT dla małych przedsiębiorstw.
- (23) Aby zapewnić małym przedsiębiorstwom łatwy dostęp do przepisów dotyczących procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw w każdym państwie członkowskim, przepisy te należy opublikować na stronie internetowej Komisji.
- (24) Komitet Regionów wydał opinię w dniu 10 października 2018 r. ⁽⁶⁾
- (25) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2006/112/WE oraz rozporządzenie (UE) nr 904/2010,

⁽⁴⁾ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 268 z 12.10.2010, s. 1).

⁽⁶⁾ Dz.U. C 461 z 21.12.2018, s. 43.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 2006/112/WE

W dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 ust. 1 lit. b) ppkt (i) otrzymuje brzmienie:

„(i) przez podatnika działającego w takim charakterze lub przez osobę prawną niebędącą podatnikiem, w przypadku gdy sprzedawcą jest podatnik działający w takim charakterze, który nie kwalifikuje się do skorzystania ze zwolnienia dla małych przedsiębiorstw przewidzianego w art. 284 i który nie jest objęty zakresem stosowania art. 33 lub 36;”;
- 2) w art. 139 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Zwolnienie przewidziane w art. 138 ust. 1 nie ma zastosowania do dostaw towarów dokonywanych przez podatników korzystających, w państwie członkowskim, w którym dokonywana jest dostawa, ze zwolnienia dla małych przedsiębiorstw przewidzianego w art. 284.”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zwolnienie przewidziane w art. 138 ust. 2 lit. b) nie ma zastosowania do dostaw wyrobów podlegających akcyzie dokonywanych przez podatników korzystających, w państwie członkowskim, w którym dokonywana jest dostawa, ze zwolnienia dla małych przedsiębiorstw przewidzianego w art. 284.”;
- 3) w art. 167a wprowadza się następujące zmiany:
 - a) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie stosujące system fakultatywny, o którym mowa w akapicie pierwszym, ustalają dla podatników korzystających z tego systemu na ich terytorium próg na podstawie rocznego obrotu podatnika, obliczonego zgodnie z art. 288. Proóg ten nie może przekroczyć 2 000 000 EUR lub równowartości tej kwoty w walucie krajowej.”;
 - b) uchyla się akapit trzeci;
- 4) art. 169 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) transakcji podatnika, innych niż te, które są zwolnione zgodnie z art. 284, związanych z działalnością, o której mowa w art. 9 ust. 1 akapit drugi, dokonywanych poza terytorium państwa członkowskiego, w którym podatek jest należny lub został zapłacony, w odniesieniu do których VAT podlegałby odliczeniu, gdyby transakcje te miały miejsce na terytorium tego państwa członkowskiego;”;
- 5) w art. 220a ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„c) kiedy podatnik korzysta ze zwolnienia dla małych przedsiębiorstw przewidzianego w art. 284.”;
- 6) w art. 270 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) całkowita roczna wartość, z wyłączeniem VAT, dokonywanych przez niego dostaw towarów i świadczenia usług nie przekracza o więcej niż 35 000 EUR lub równowartość tej kwoty w walucie krajowej, kwoty obrotu rocznego stanowiącej punkt odniesienia dla podatników korzystających ze zwolnienia dla małych przedsiębiorstw przewidzianego w art. 284;”;
- 7) w art. 272 ust. 1 uchyla się lit. d);
- 8) w tytule XII rozdział 1 dodaje się sekcję w brzmieniu:

„Sekcja - 1

Definicja

Artykuł 280a

Do celów niniejszego rozdziału stosuje się następujące definicje:

- 1) »roczny obrót w państwie członkowskim« oznacza całkowitą roczną wartość dostaw towarów i świadczenia usług, z wyłączeniem VAT, dokonanych przez podatnika na terytorium tego państwa członkowskiego w danym roku kalendarzowym;
- 2) »roczny obrót w Unii« oznacza całkowitą roczną wartość dostaw towarów i świadczenia usług, z wyłączeniem VAT, dokonanych przez podatnika na terytorium Wspólnoty w danym roku kalendarzowym.”;

- 9) w rozdziale 1 tytułu XII nagłówek sekcji 2 otrzymuje brzmienie:

„Zwolnienia”;

- 10) art. 282 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 282

Zwolnienia przewidziane w niniejszej sekcji mają zastosowanie do dostaw towarów i świadczenia usług dokonywanych przez małe przedsiębiorstwa.”;

- 11) w art. 283 ust. 1 uchyla się lit. c);

- 12) art. 284 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 284

1. Państwa członkowskie mogą zwolnić dostawy towarów i świadczenie usług dokonane na ich terytorium przez podatników mających siedzibę na ich terytorium, których roczny obrót w państwie członkowskim uzyskany z tytułu takich dostaw towarów i świadczenia usług nie przekracza progu ustalonego przez te państwa członkowskie na potrzeby stosowania tego zwolnienia. Próg ten nie może przekroczyć kwoty 85 000 EUR lub jej równowartości w walucie krajowej.

Państwa członkowskie mogą ustalić zróżnicowane progi dla poszczególnych sektorów działalności gospodarczej w oparciu o obiektywne kryteria. Żaden z tych progów nie może jednak przekroczyć progu wynoszącego 85 000 EUR lub jego równowartości w walucie krajowej.

Państwa członkowskie zapewniają, aby podatnicy kwalifikujący się do korzystania z więcej niż jednego progu sektorowego mogli stosować tylko jeden z tych progów.

Progi ustalone przez państwo członkowskie nie mogą wprowadzać rozróżnienia między podatnikami mającymi siedzibę i podatnikami niemającymi siedziby w tym państwie członkowskim.

2. Państwa członkowskie, które wprowadziły zwolnienie na mocy ust. 1, przyznają również to zwolnienie dostawom towarów i świadczeniu usług dokonywanym na ich terytorium przez podatników mających siedzibę w innym państwie członkowskim, o ile spełnione są następujące warunki:

- a) roczny obrót w Unii tego podatnika nie przekracza 100 000 EUR;
- b) wartość dostaw towarów i świadczenia usług w państwie członkowskim, w którym dany podatnik nie ma siedziby, nie przekracza progu zwolnienia mającego zastosowanie w tym państwie członkowskim w odniesieniu do podatników mających siedzibę w tym państwie członkowskim.

3. Niezależnie od art. 292b, aby podatnik mógł skorzystać ze zwolnienia w państwie członkowskim, w którym podatnik ten nie ma siedziby, musi on:

- a) dokonać uprzedniego powiadomienia w państwie członkowskim siedziby; oraz
- b) być zidentyfikowany na potrzeby stosowania zwolnienia za pomocą indywidualnego numeru jedynie w państwie członkowskim siedziby.

Państwa członkowskie mogą stosować indywidualny numer identyfikacyjny VAT już przydzielony podatnikowi w odniesieniu do obowiązków tego podatnika wynikających z systemu wewnętrznego lub stosować strukturę numeru VAT lub jakiegokolwiek innego numeru do celów identyfikacji, o której mowa w akapicie pierwszym lit. b).

Indywidualny numer identyfikacyjny, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b), zawiera sufiks »EX« lub sufiks »EX« dodaje się do tego numeru.

4. Podatnik z wyprzedzeniem – za pomocą aktualizacji uprzedniego powiadomienia – informuje państwo członkowskie siedziby o wszelkich zmianach w informacjach przedstawionych wcześniej zgodnie z ust. 3 akapit pierwszy, w tym o zamiarze skorzystania ze zwolnienia w państwie członkowskim lub państwach członkowskich innych niż wskazane w uprzednim powiadomieniu oraz o oświadczeniu o zaprzestaniu stosowania zwolnienia w państwie członkowskim lub państwach członkowskich, w których ten podatnik nie ma siedziby.

Zaprzestanie stosowania zwolnienia staje się skuteczne od pierwszego dnia następnego kwartału kalendarzowego po otrzymaniu informacji od podatnika lub, w przypadku gdy taką informację otrzymano w ostatnim miesiącu kwartału kalendarzowego – od pierwszego dnia drugiego miesiąca następnego kwartału kalendarzowego.

5. Zwolnienie ma zastosowanie w odniesieniu do państwa członkowskiego, w którym podatnik nie ma siedziby i w którym ten podatnik zamierza skorzystać ze zwolnienia zgodnie z:

- a) uprzednim powiadomieniem – od daty poinformowania podatnika o indywidualnym numerze identyfikacyjnym przez państwo członkowskie siedziby; lub
- b) aktualizacją uprzedniego powiadomienia – od daty potwierdzenia numeru podatnikowi przez państwo członkowskie siedziby, w związku ze zgłoszoną przez podatnika aktualizacją tego powiadomienia.

Data, o której mowa w akapicie pierwszym, nie może przypadać później niż w ciągu 35 dni roboczych następujących po otrzymaniu uprzedniego powiadomienia lub aktualizacji uprzedniego powiadomienia, o którym mowa w ust. 3 akapit pierwszy oraz w ust. 4 akapit pierwszy, z wyjątkiem szczególnych przypadków, gdy w celu zapobieżenia uchylaniu się od opodatkowania lub unikaniu opodatkowania państwa członkowskie mogą potrzebować dodatkowego czasu na przeprowadzenie niezbędnych kontroli.

6. Równowartość w walucie krajowej kwoty, o której mowa w niniejszym artykule, oblicza się poprzez zastosowanie kursu wymiany opublikowanego przez Europejski Bank Centralny w dniu 18 stycznia 2018 r.”;

13) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 284a

1. Uprzednie powiadomienie, o którym mowa w art. 284 ust. 3 akapit pierwszy lit. a), zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) nazwę (imię i nazwisko), działalność, formę prawną i adres podatnika;
- b) państwo lub państwa członkowskie, w których podatnik zamierza skorzystać ze zwolnienia;
- c) całkowitą wartość dostaw towarów i/lub świadczenia usług dokonanych w państwie członkowskim, w którym podatnik ma siedzibę, oraz w każdym z pozostałych państw członkowskich w poprzednim roku kalendarzowym;
- d) całkowitą wartość dostaw towarów i/lub świadczenia usług dokonanych w państwie członkowskim, w którym podatnik ma siedzibę, oraz w każdym z pozostałych państw członkowskich w bieżącym roku kalendarzowym przed dokonaniem powiadomienia.

Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c) niniejszego ustępu, muszą zostać podane za każdy poprzedni rok kalendarzowy należący do okresu, o którym mowa w art. 288a ust. 1 akapit pierwszy, w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego, które stosuje przewidzianą w nim możliwość.

2. W przypadku gdy podatnik informuje państwo członkowskie siedziby zgodnie z art. 284 ust. 4 o tym, że zamierza skorzystać ze zwolnienia w państwie lub państwach członkowskich innych niż wskazane w uprzednim powiadomieniu, podatnik ten nie jest zobowiązany do przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, o ile informacje te zostały już ujęte w sprawozdaniach przedłożonych wcześniej na podstawie art. 284b.

Aktualizacja uprzedniego powiadomienia, o której mowa w akapicie pierwszym, zawiera indywidualny numer identyfikacyjny, o którym mowa w art. 284 ust. 3 lit. b).

Artykuł 284b

1. Podatnik korzystający ze zwolnienia przewidzianego w art. 284 ust. 1 w państwie członkowskim, w którym podatnik ten nie ma siedziby, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 284 ust. 3 i 4, za każdy kwartał kalendarzowy przedstawia państwu członkowskiemu siedziby następujące informacje, łącznie z przydzielonym mu indywidualnym numerem identyfikacyjnym, o którym mowa w art. 284 ust. 3 lit. b):

- a) całkowitą wartość dostaw towarów lub świadczenia usług dokonanych w danym kwartale kalendarzowym w państwie członkowskim siedziby lub wartość »0«, jeżeli nie dokonywał jakichkolwiek dostaw towarów lub świadczenia usług;
- b) całkowitą wartość dostaw towarów lub świadczenia usług dokonanych w danym kwartale kalendarzowym w każdym z państw członkowskich innym niż państwo członkowskie siedziby lub wartość »0«, jeżeli nie dokonywał jakichkolwiek dostaw towarów lub świadczenia usług.

2. Podatnik przekazuje informacje określone w ust. 1 w ciągu miesiąca od końca danego kwartału kalendarzowego.

3. W przypadku przekroczenia progu rocznego obrotu w Unii, o którym mowa w art. 284 ust. 2 lit. a), podatnik informuje o tym państwo członkowskie siedziby w ciągu 15 dni roboczych. Jednocześnie podatnik jest zobowiązany do przedstawienia wartości dostaw towarów i świadczenia usług, o których mowa w ust. 1, i które zostały dokonane od początku bieżącego kwartału kalendarzowego do dnia, w którym przekroczony został próg rocznego obrotu w Unii.

Artykuł 284c

1. Do celów art. 284a ust. 1 lit. c) i d) oraz art. 284b ust. 1 zastosowanie ma, co następuje:

- a) wartości obejmują kwoty wymienione w art. 288;
- b) wartości podaje się w euro;
- c) w przypadku gdy państwo członkowskie przyznające zwolnienie stosuje zróżnicowane progi, o których mowa w art. 284 ust. 1 akapit drugi, podatnik jest zobowiązany przedstawiać temu państwu członkowskiemu oddzielne informacje na temat całkowitej wartości dostaw towarów i/lub świadczenia usług w odniesieniu do każdego progu, który może mieć zastosowanie.

Do celów akapitu pierwszego lit. b) państwa członkowskie, które nie przyjęły euro, mogą wymagać, aby wartości te były wyrażone w ich walutach krajowych. Jeżeli dostaw towarów lub świadczenia usług dokonano w innych walutach, podatnik stosuje kurs wymiany mający zastosowanie pierwszego dnia roku kalendarzowego. Przeliczeń dokonuje się zgodnie z kursem wymiany opublikowanym przez Europejski Bank Centralny na dany dzień lub, jeżeli w tym dniu kurs wymiany nie został opublikowany, stosując kurs wymiany z następnego dnia publikacji.

2. Państwo członkowskie siedziby może wymagać, aby informacje, o których mowa w art. 284 ust. 3 i 4 oraz art. 284b ust. 1 i 3, były przedkładane drogą elektroniczną na warunkach określonych przez to państwo członkowskie.

Artykuł 284d

1. Od podatnika korzystającego ze zwolnienia w państwie członkowskim, w którym podatnik ten nie ma siedziby, nie wymaga się, aby w odniesieniu do dostaw towarów lub świadczenia usług objętych zwolnieniem w tym państwie członkowskim:

- a) był zarejestrowany do celów VAT zgodnie z art. 213 i 214;
- b) składał deklarację VAT zgodnie z art. 250.

2. Od podatnika korzystającego ze zwolnienia w państwie członkowskim siedziby i w każdym innym państwie członkowskim, w którym podatnik ten nie ma siedziby, nie wymaga się, aby w odniesieniu do dostaw towarów lub świadczenia usług objętych zwolnieniem w państwie członkowskim siedziby składał on deklarację VAT zgodnie z art. 250.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, w przypadku gdy podatnik nie przestrzega przepisów przewidzianych w art. 284b, państwa członkowskie mogą wymagać, aby taki podatnik wypełniał obowiązki związane z VAT, takie jak obowiązki, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 284e

Państwo członkowskie siedziby, niezwłocznie dezaktywuje numer identyfikacyjny, o którym mowa w art. 284 ust. 3 lit. b), albo – jeżeli podatnik w dalszym ciągu korzysta ze zwolnienia w innym państwie lub państwach członkowskich – dostosowuje informacje otrzymane na podstawie art. 284 ust. 3 i 4 w odniesieniu do danego państwa członkowskiego lub danych państw członkowskich w następujących przypadkach:

- a) gdy całkowita wartość dostaw towarów lub świadczenia usług zgłoszonych przez podatnika przekracza kwotę, o której mowa w art. 284 ust. 2 lit. a);
 - b) gdy państwo członkowskie przyznające zwolnienie powiadomiło, że podatnik nie kwalifikuje się do skorzystania ze zwolnienia lub zwolnienie przestało mieć zastosowanie w tym państwie członkowskim;
 - c) gdy podatnik poinformował o swojej decyzji o zaprzestaniu stosowania zwolnienia; lub
 - d) gdy podatnik poinformował o zakończeniu swojej działalności lub w inny sposób można domniemywać, że jego działalność zakończyła się.”;
- 14) uchyla się art. 285, 286 i 287;
- 15) art. 288 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 288

1. Kwota rocznego obrotu stanowiąca punkt odniesienia dla zastosowania zwolnienia, o którym mowa w art. 284, obejmuje następujące kwoty, z wyłączeniem VAT:

- a) wartość dostaw towarów i świadczenia usług w zakresie, w jakim byłyby one opodatkowane, gdyby zostały dokonane przez podatnika nieobjętego zwolnieniem;

- b) wartość transakcji zwolnionych, z prawem do odliczenia VAT zapłaconego na poprzednim etapie, zgodnie z art. 110 lub 111 lub art. 125 ust. 1;
 - c) wartość transakcji zwolnionych zgodnie z art. 146–149 oraz art. 151, 152 i 153;
 - d) wartość transakcji zwolnionych zgodnie z art. 138, gdy zastosowanie ma zwolnienie przewidziane w tym artykule;
 - e) wartość transakcji związanych z nieruchomościami, transakcji finansowych, o których mowa w art. 135 ust. 1 lit. b)–g), oraz usług ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, chyba że transakcje te mają charakter transakcji pomocniczych.
2. Zbycia materialnych lub niematerialnych dóbr inwestycyjnych podatnika nie uwzględnia się do celów obliczania obrotu, o którym mowa w ust. 1.”;

16) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 288a

1. Podatnik, bez względu na to, czy ma siedzibę w państwie członkowskim przyznającym zwolnienie przewidziane w art. 284 ust. 1, nie może korzystać z tego zwolnienia w okresie jednego roku kalendarzowego, jeżeli w poprzednim roku kalendarzowym przekroczył próg określony zgodnie z tym ustępem. Państwo członkowskie przyznające zwolnienie może przedłużyć ten okres do dwóch lat kalendarzowych.

W przypadku gdy w trakcie roku kalendarzowego próg, o którym mowa w art. 284 ust. 1, zostaje przekroczony o:

- a) nie więcej niż 10 %, podatnik może dalej korzystać ze zwolnienia przewidzianego w art. 284 ust. 1 w trakcie tego roku kalendarzowego;
- b) więcej niż 10 %, od tego momentu zwolnienie przewidziane w art. 284 ust. 1 przestaje mieć zastosowanie.

Niezależnie od akapitu drugiego lit. a) i b) państwa członkowskie mogą określić pułap wynoszący 25 % lub zezwolić podatnikowi na dalsze korzystanie ze zwolnienia przewidzianego w art. 284 ust. 1 bez jakiegokolwiek pułapu w trakcie roku kalendarzowego, w którym próg został przekroczony. Stosowanie tego pułapu lub możliwości niestosowania jakiegokolwiek pułapu nie może jednak prowadzić do sytuacji, w której zwolnieniem zostaje objęty podatnik, którego obrót w państwie członkowskim przyznającym zwolnienie przekracza 100 000 EUR.

Na zasadzie odstępstwa od akapitów drugiego i trzeciego państwa członkowskie mogą postanowić o zaprzestaniu stosowania zwolnienia przewidzianego w art. 284 ust. 1 od momentu przekroczenia progu określonego zgodnie z tym ustępem.

2. Podatnik niemający siedziby w państwie członkowskim przyznającym zwolnienie przewidziane w art. 284 ust. 1, nie może skorzystać z tego zwolnienia, jeżeli w poprzednim roku kalendarzowym przekroczył próg rocznego obrotu w Unii, o którym mowa w art. 284 ust. 2 lit. a).

W przypadku gdy w trakcie roku kalendarzowego próg rocznego obrotu w Unii, o którym mowa w art. 284 ust. 2 lit. a), zostaje przekroczony, od tego momentu zwolnienie przewidziane w art. 284 ust. 1 przyznane podatnikowi niemającemu siedziby w państwie członkowskim przyznającym zwolnienie przestaje mieć zastosowanie.

3. Równowartość w walucie krajowej kwoty, o której mowa w ust. 1, oblicza się poprzez zastosowanie kursu wymiany opublikowanego przez Europejski Bank Centralny w dniu 18 stycznia 2018 r.”;

17) w art. 290 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie mogą ustanowić szczegółowe przepisy i warunki korzystania z tej możliwości.”;

18) uchyla się art. 291 i 292;

19) w tytule XII rozdział 1 dodaje się sekcję w brzmieniu:

„Sekcja 2a

Uproszczenie obowiązków dla zwolnionych małych przedsiębiorstw

Artykuł 292a

Do celów niniejszej sekcji »zwolnione małe przedsiębiorstwo« oznacza każdego podatnika korzystającego ze zwolnienia w państwie członkowskim, w którym VAT jest należny, jak przewidziano w art. 284 ust. 1 i 2.

Artykuł 292b

Bez uszczerbku dla art. 284 ust. 3, państwa członkowskie mogą zwolnić zwolnione małe przedsiębiorstwa mające siedzibę na ich terytorium, które korzystają ze zwolnienia tylko na tym terytorium, z obowiązku zgłaszania rozpoczęcia działalności zgodnie z art. 213 oraz identyfikacji za pomocą indywidualnego numeru zgodnie z art. 214, z wyjątkiem przypadków, gdy przedsiębiorstwa te dokonują transakcji objętych art. 214 lit. b), d) lub e).

W przypadku gdy możliwość, o której mowa w akapicie pierwszym, nie jest wykorzystywana, państwa członkowskie wprowadzają procedurę identyfikacji takich zwolnionych małych przedsiębiorstw za pomocą indywidualnego numeru. Procedura identyfikacyjna nie może trwać dłużej niż 15 dni roboczych, z wyjątkiem szczególnych przypadków, gdy w celu zapobieżenia uchylaniu się od opodatkowania lub unikaniu opodatkowania państwa członkowskie mogą potrzebować dodatkowego czasu na przeprowadzenie niezbędnych kontroli.

Artykuł 292c

Państwa członkowskie mogą zwolnić zwolnione małe przedsiębiorstwa, które mają siedzibę na ich terytorium i korzystają ze zwolnienia tylko na tym terytorium, z obowiązku składania deklaracji VAT określonego w art. 250.

W przypadku gdy możliwość, o której mowa w akapicie pierwszym, nie jest wykorzystywana, państwa członkowskie zezwalają takim zwolnionym małym przedsiębiorstwom na składanie uproszczonej deklaracji VAT, obejmującej okres jednego roku kalendarzowego. Zwolnione małe przedsiębiorstwa mogą jednak wybrać stosowanie okresu rozliczeniowego ustalonego zgodnie z art. 252.

Artykuł 292d

Państwa członkowskie mogą zwolnić zwolnione małe przedsiębiorstwa z niektórych lub wszystkich obowiązków, o których mowa w art. 217–271.”;

20) w tytule XII rozdział 1 uchyla się sekcję 3;

21) art. 314 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) innego podatnika, o ile dokonywana przez tego innego podatnika dostawa towarów objęta jest zwolnieniem dla małych przedsiębiorstw przewidzianym w art. 284 i obejmuje dobra inwestycyjne;”;

22) art. 334 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) innego podatnika, o ile dostawa towarów dokonywana przez tego podatnika na podstawie umowy, zgodnie z którą prowizja jest płacona od sprzedaży, jest objęta zwolnieniem dla małych przedsiębiorstw przewidzianym w art. 284 i obejmuje dobra inwestycyjne;”.

*Artykuł 2***Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 904/2010**

W rozporządzeniu (UE) nr 904/2010 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„g) informacje, które gromadzi zgodnie z art. 284 ust. 3 i 4 oraz art. 284b dyrektywy 2006/112/WE.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych szczegóły techniczne dotyczące zautomatyzowanego wniosku o informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.”;

2) w art. 21 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2b. W odniesieniu do informacji, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. g), udostępniane są przynajmniej następujące elementy:

a) indywidualne numery identyfikacyjne zwolnionych podatników wydane przez państwo członkowskie przekazujące informacje;

- b) nazwę (imię i nazwisko), działalność, formę prawną i adres zwolnionych podatników zidentyfikowanych za pomocą indywidualnego numeru identyfikacyjnego, o którym mowa w lit. a);
- c) państwo członkowskie lub państwa członkowskie, w których podatek korzysta ze zwolnienia;
- d) datę rozpoczęcia stosowania zwolnienia w odniesieniu do podatnika w państwie członkowskim lub państwach członkowskich;
- e) informacje, o których mowa w art. 284a ust. 1 akapit pierwszy lit. c) i d) dyrektywy 2006/112/WE;
- f) całkowitą wartość dostaw towarów i/lub świadczenia usług, w podziale na kwartały kalendarzowe, dokonywanych przez poszczególnych podatników posiadających indywidualny numer identyfikacyjny, o którym mowa w lit. a), w państwie członkowskim, w którym podatnicy ci mają siedzibę;
- g) całkowitą wartość dostaw towarów i/lub świadczenia usług, w podziale na kwartały kalendarzowe, dokonywanych przez poszczególnych podatników posiadających indywidualny numer identyfikacyjny, o którym mowa w lit. a), w każdym z państw członkowskich innych niż państwo członkowskie, w którym dany podatek ma siedzibę;
- h) datę, w której roczny obrót w Unii danego podatnika przekroczył kwotę, o której mowa w art. 284 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2006/112/WE;
- i) datę, w której decyzja podatnika o dobrowolnym zaprzestaniu stosowania zwolnienia staje się skuteczna, oraz państwo członkowskie lub państwa członkowskie, w których takie zaprzestanie staje się skuteczne;
- j) datę zaprzestania działalności przez podatnika oraz państwo członkowskie lub państwa członkowskie, których to dotyczy.

Wartości, o których mowa w akapicie pierwszym lit. e)–g), podaje się osobno dla każdego progu, który może mieć zastosowanie, zgodnie z art. 284 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE.”;

- 3) w art. 31 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Każde państwo członkowskie przekazuje drogą elektroniczną potwierdzenie, że podatek, któremu przyznano indywidualny numer identyfikacyjny, o którym mowa w art. 284 ust. 3 dyrektywy 2006/112/WE, jest zwolnionym małym przedsiębiorstwem. Potwierdzenie to wyszczególnia państwo członkowskie lub państwa członkowskie, w których ten podatek korzysta ze zwolnienia.”;

- 4) art. 32 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie Komisja publikuje na swojej stronie internetowej szczegółowe przepisy zatwierdzone przez każde z państw członkowskich, które transponują art. 167a, tytuł XI rozdział 3 i tytuł XII rozdział 1 dyrektywy 2006/112/WE.”;

- 5) dodaje się rozdział w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ Xa

PRZEPISY DOTYCZĄCE PROCEDURY SZCZEGÓLNEJ PRZEWIDZIANEJ W TYTULE XII ROZDZIAŁ 1 DYREKTYWY 2006/112/WE

Artykuł 37a

1. Państwo członkowskie siedziby drogą elektroniczną przekazuje właściwym organom państw członkowskich przyznających zwolnienie następujące informacje w ciągu 15 dni roboczych od daty uzyskania takich informacji:

- a) w odniesieniu do podatników, którzy dokonali uprzedniego powiadomienia lub przedstawili aktualizację powiadomienia, o których mowa w art. 284 ust. 3 lub 4 dyrektywy 2006/112/WE – informacje, o których mowa w art. 21 ust. 2b lit. a) i d) niniejszego rozporządzenia;
- b) w odniesieniu do podatników, których roczny obrót w Unii przekroczył kwotę określoną w art. 284 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2006/112/WE – informacje, o których mowa w art. 21 ust. 2b lit. a) i h) niniejszego rozporządzenia;
- c) w odniesieniu do podatników, którzy nie przestrzegają przepisów przewidzianych w art. 284b dyrektywy 2006/112/WE – informacja o takim braku przestrzegania przepisów oraz informacje, o których mowa w art. 21 ust. 2b lit. a) niniejszego rozporządzenia.

2. Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych szczegóły techniczne, w tym jednolitą wiadomość elektroniczną, za pomocą której informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, mają być przedkładane. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.

Artykuł 37b

1. Państwo członkowskie, w którym podatnik dokonał uprzedniego powiadomienia lub późniejszej aktualizacji tego powiadomienia zgodnie z art. 284 ust. 3 lub 4 dyrektywy 2006/112/WE, oblicza – przed zidentyfikowaniem podatnika lub potwierdzeniem jego indywidualnego numeru identyfikacyjnego – na podstawie całkowitych wartości dostaw towarów lub świadczonych usług zgłoszonych przez podatnika, czy próg rocznego obrotu w Unii, o którym mowa w art. 284 ust. 2 lit. a) tej dyrektywy, nie został przekroczony w bieżącym lub poprzednim roku kalendarzowym.
2. W terminie 15 dni roboczych od otrzymania informacji, o których mowa w art. 37a ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia, państwo członkowskie przyznające zwolnienie potwierdza drogą elektroniczną właściwym organom państwa członkowskiego siedziby, na podstawie całkowitych wartości dostaw towarów lub świadczonych usług zgłoszonych przez podatnika, że próg rocznego obrotu, o którym mowa w art. 284 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2006/112/WE, nie został przekroczony w bieżącym roku kalendarzowym oraz że warunki, o których mowa w art. 288a ust. 1 tej dyrektywy, zostały spełnione.
3. Państwo członkowskie przyznające zwolnienie bezzwłocznie powiadamia drogą elektroniczną właściwe organy państwa członkowskiego siedziby, o dacie, z którą podatnik przestał kwalifikować się do korzystania ze zwolnienia na mocy art. 288a ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE.
4. Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych szczegóły techniczne, w tym jednolitą wiadomość elektroniczną, dotyczące przekazywania informacji, o których mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.”.

Artykuł 3**Transpozycja**

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują do dnia 31 grudnia 2024 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2025 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego w dziedzinie objętej zakresem art. 1 niniejszej dyrektywy.

Artykuł 4**Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 2 stosuje się od dnia 1 stycznia 2025 r.

Artykuł 5**Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lutego 2020 r.

W imieniu Rady
Z. MARIĆ
Przewodniczący